

228

Lixivm Dnicum
Decerptum
A Primaria Liliatae Physiopriae
Magistr.
Sap. justia, ac Coddendi s. me
E. Vincensio de Liz Erricato
E.S.D.
Translatum
Per minimu Santi Didacali Alumnū
Antoniu Diaz Negras de Liz.
Anno Salutis, 1676.

The image shows a single page from an antique handwritten musical manuscript. The page contains five horizontal staves, each consisting of a series of vertical stems with small horizontal dashes indicating pitch. The music is written in brown ink on a light-colored, slightly aged paper. Each staff is framed by intricate, symmetrical scrollwork flourishes that extend from the left and right edges. In the top left corner, there is a blue circular library stamp with a coat of arms and some text that is partially illegible. The overall appearance is that of a formal musical score from the 18th or 19th century.

229

Subsc. 4^a

If genus prædicari possit in quale
te sui Inferioribus.

Ex. 10. 11.

Dum si vix me libet ut
ad amicos suos iubet

Subsec. 4. A.)

P genus predicatoris in quale de suis
Institutiones?

Respon.

34. *Paraginie 2 L. L. in agie tract. 4. d. 16. 27*
qbo, ergo tempore haec subdicens tu insinuadis
egos, id nulla tua subdicens nos dicere in ipso d. Inscriptio
d. qd dicari p. nūm reverentis. g. c. Prī min. qd nullū patim
subdicens aduenit tibi in qd subdici, aut aliqui eius p. e. tam
dicitur in se ce. in p. e. agnani exemplum in triu, at
qd illa illa qd galij mō aduenit est. aut alii p. e. iam
in se ce. dicitur p. d. in ipso ut est. Cis. Dic. 2. 11.
g. c. qd res suae legit hanc adiace. Iruis e. ultimatus
aut infalsus, aut sol. indictionem qd. dicitur qd. Islam exponi-
mitt al adjuvare in dicitur, al aut ut pte. subdicens in
Iruis, nullo mō sentore dicit adjuvare ipsi Iruis, aut alius
eius p. e. in se ce. dicitur.

35 Quod si dicas de abutem esse yam de gre' Mero
hunc & Logos. O. e' g' Logus ita dicit facie-
re suas g' dices ut pratin' fuit, aut sensu' fuit. Ie'm
fuit aut fuit fuit illu' subti', al' aut' sit pars subtilis
Pri' lg'. et q'ad Nos n' p'st scipi, ut p'st adiacens, p'derat
marium ut in illa' p'dice' in g'se' fuit bon' p'ati.
Et p'rme g' io et hoc g' dicas Iru' e' uelis e' p'ati
Quoniam in g' uelis, e' uelis g' om'gant' p'ati lg'.
Iru', uel' Logos e' uelis. Id om'gant' q'is sit Iru', n'
n're' let Logus, e' uelitas. Id id est al' g' dicas De
us e' uelitas, n' e' p'oria, neq' D'ios.

36. Oppm̄t̄n̄ d̄ s̄ḡō-n̄d̄, ḡȫ-f̄ris̄. Mǟl̄ā
é̄ ḡǖs̄ P̄ȳc̄ū ad̄m̄ā p̄c̄t̄l̄ēs̄ s̄p̄ē d̄r̄.
-s̄as̄, c̄th̄ ḡd̄ēc̄āt̄ ī n̄ḡé̄ d̄ P̄ō ī Ēā ḡd̄ēc̄, P̄ūs̄ é̄
m̄āt̄ēn̄āt̄ūs̄. f̄. f̄neḡ. f̄äm̄, d̄ d̄w̄l̄t̄ās̄ é̄, f̄ m̄ā s̄ōt̄é̄

gūs nū Enīus adīfīus mā 12ē Dīmītīs, dī gūn pōtī grāmīngē,
nīm ē gūs nū Līs adīfīs, nū jīz nō ē frā sūtīcīs, dī adīcī.
cīs media bīsīs dīsīs adīfīs, qm bīsīs epprīmīs mādīs,
bīsīs, dī bīsīs i dī uīsīs pībīs i dītīs i sūsīs ē fīsī
adīcīs. Dīmī mā adīcīs mādīs pībīs Līs mīz tūbīs,
Cū adīcīs i pībīs Līs, adīcīs al ē gūs nū Līs,
epprīmīs ē frā sūtīcīs nū tūbīs, nū alīsīs epprīmīs
alīgīsīs adīcīs alīcīs pībīs Līs, dī adīcīs sūtīcīs
i pībīs tūbīs.

37   Opp. 2°; Dīmī nū dītīs alītīs, dī tūmīs
nātīs, pī alītīs sīcīs dī tūmīs nū dītīs
dī Dīmī tūmīs, qm nū dī tūmīs Dīmī, dī Līs
mītīs i gūsīs. Pī nū 2° fīsīs, dītīs tāsīs, pī bīsīs Dī-
mī nō ē mīfīsīs alīs qm tūsīs, ut al ē gūsīs aut ut al
ē gūsīs, dī sōtīs tūbīs al ē Esīsīs Dīsīs, tūmīs illīs
qmītīs nū dītīs adītīs. Dī tūbīs i gūsīs Disp. 6. a.
nū Fīsīsīs Dīmī dī Līsīs nū mīfīsīs nū gūsīs, dī
Līsīs nū gūsīs, dī tūbīs sūtīcīs nū tūbīs, dī nū
nū Līsīs Dīmī, qm sōtīs al ē Esīsīs Dīmī media
vīcīsīs tūbīs, dī bīsīs epprīmīs mīlīsīs Dīmī
Dīmī Dīmī ē tūmīs sūtīcīs alītīs. Bīsīs i gūsīs
tūbīs ē frā adīcīs Dīmī Dīmī fīsīs i illīs adīcīs:
ut i sūsīs nū tūbīs. Dī adīcīs sōtīs i Dīmī fīsīs i illīs
i pībīs i dītīs i sūtīcīs i sūtīcīs aus pīcīlīs dīcītīs fīsīs
illīs fīsīs Dīmī Dīmī ē alītīs ē tūmīsīs,
aus tūmīsīs, pīcīlīs i Dītīsīs Disp. gūsīs Cītīsīs n.
64.

Sectio

Sectio Secunda De Specie

Multa iam L. spēe tam subcibeli q̄m
P̄ducibili dixūs in h̄gā, nō ē curia que
caueamus, q̄re die c̄m d̄ ea b̄ exercitabimur p̄ficiq̄,
q̄d ḡb̄tis

Sust. L. A.

Primum oīs spēs subcibilis sit
etiam p̄dicabilis?

38 Nēd negiue & L. Amig. in Legā disp.
q̄d & L. Comps. ibid. disp. 34. sect.
d. L. Luy. Tunc. t. disp. 2. sect. 2. 3. v. p̄fici
L. Amig; & L. Comps; q̄d sib̄ persona Domini in-
ad h̄gā h̄mp̄s subst̄ personalit̄i ē spēs sub-
cibilis, n̄ ut p̄dicabilis. ostendunt s̄. p̄m. q̄d Sa-
cerdotis, q̄ subcibet personalit̄i ut frat̄s cor spē di-
ffert a filiis & ita sit episcopi in potestate. Ed uō
episcopi p̄ducta, q̄d d̄runt nos ab aliis plus iūnct.
Sibi spēs p̄na, ut ē personalit̄is spiritus
Sancti ad Latomissē & Galilaeos resabit̄ differ.
a Latomissē q̄d ē episcopi p̄ducta, a Galilaeo q̄d ej-
satis postea p̄duci a uōtis, & ē h̄s Ameris

28

Ameris qd filiatio n^o Et i sol^e postea qd uici ab illa.
Ibant d^a gen^o qd in dñi vniuersitate dñi m^o paternitate vni.
cogitatio et uoca tunc p^oma: qd melia ex illis e^o
spes qd uicibilis d^o c^o s^o spes subyubiles.

39. Hoc qd es optimus si procedas in agone
admittere in dñi vocationem qd delectare
personalitas in f^ori est g^o ad 3. dñis personas si
qd d^o alios qd uicent in a^o g^o, d^o s^o d^o dñis
in f^ori qd uicent in qd inq^ole de paternitate, filio,
et spirato p^oma p^o ut iam aliis dixi, persona aut
dñis et paternitas, filiae p^oma p^oma plasmⁿ
n^o dñis in se, o m^o q^o libet persona d^o h. d^o dñis
spes qd uicibilis p^o bene q^oat fructu d^o d^o d^o d^o
t^o n^o nos nulla agnoscimus vocationem in gratia dñis, ut
p^obit ex m^ora dicandis sent. 3. qd subsec. 1. i^o am-
mipa s^o q^o base.

40. Octauimus eandem locutionem, S. I. lxx. in
lxx. sum: spes subaltrina, qd d^o
dñis d^o. si spes subyubiles usq^o p^oet et m^o n^o
si spes qd uicibilis i^o re uia sim g^o qd uicibile
ma d^o s^ois m^o p^oma p^ont in qd inq^ole, qd
i^o ois spes subyubile i^o spes qd uicibilis.

41. Die. a^o ea m^o q^o spes subyubilis e^o spes:
Tunc qd: sicut qd e^o g^o spes spes subyubilis subal-
trina, ita q^o spes spes qd uicibilis subaltrina. Ita q^o q^o
nigra i^oha spem subaltrinam subyubile p^oriuⁿ usq^o p. ut
spes subaltrina, n^o d^o e^o cuincere Quare P. lxx. i^o ha
Quinto, Dies i^oha spem e^o g^o spem subyubile

2^a sp̄ie d̄iū subiectu gr̄i d̄iū subiecte dēt alia sp̄ie, q̄ ei
et subiectum dicitur sp̄ie subiecta; et t̄m̄ s̄ sit nā sp̄ie sub.
yicibilis n̄ en̄ gr̄at, ut d̄om̄ 17a. l. ut sp̄ie Godicabilis, q̄ d̄iū
n̄ gr̄at in q̄d sp̄ie d̄iū n̄ d̄icabili.

Subiect.

Q. A.

D̄iū sp̄ie Godicabilis sit et Subiectibilis.

Pr̄ affirmat a fato, hinc deservit d̄iū q̄d
n̄ assignabili sp̄ie Godicabilis, q̄ d̄iū gr̄at?
Subiectu sp̄ie d̄iū dicitur ex gr̄u generico d̄iū per
d̄riam sp̄ificam.

43. Dicet m̄ d̄iū q̄d d̄iū P. M. o. P. Abriag. Quid.

Syno. d̄ aliis. Sd̄ d̄iū, d̄c en̄ p̄metitur
en̄. Dic en̄ paulistam ē en̄, n̄ d̄iū sp̄ie Godicabilis.
Sd̄ p̄iatu en̄ n̄ subiectu alioi gradui generico in nullu
alio sit. q̄. en̄; q̄. Maj. osti, q̄ in illis Godicibus p̄iata
en̄ sumit. Cine in orde ad istam, ex ipso ense, d̄ poterit,
d̄ ad istam ex ipso ente d̄ placuisse in adiutoriump̄i;
q̄. d̄ illis istis p̄iatis in q̄d sp̄ie d̄ens u se dicit d̄pali
ōem lēm illy Cēm, d̄ p̄mutabilitu d̄rūm̄ d̄ter d̄rias
individuantes; q̄. p̄iat ut sp̄ie. q̄m̄ uq̄ maj; q̄ nullas
ex illis, d̄iū d̄iū q̄d d̄icabilis v̄i, n̄ en̄ in tota sua lati-
tude n̄ ē v̄lūm̄ us d̄icamus. Dicq. 2. Mēsū, vnd̄ de
arjū. Sd̄ p̄iati v̄m̄ in op̄ise illis q̄d d̄icunt v̄rēm̄
in ente p̄sp̄ie q̄m̄ Nos uocimus.

44. Dic. 2. d̄nima v̄dly en̄ loci abstrac-

abstrecta ab eis et iha aia quod factus hanc est proprietas:
cabili, et id est de ma 1.º abstrecta ab eis et illa ma,
et non in dñe gis, cui subiectum aia velij, aut ma 2.º de
factu dantur. q. 2. neg. min. q. aia velij subiectum aia lva.
Si ut sit dicam, q. est gis non aierit q. de factu dantur, et alias
potest in ab dispe dñe. Sit ma 1.º subiectum tamquam
gis ma 2.º abstrecta ab eis, q. de factu dantur, et ab aliis pro-
bitib. sive dñe.

45. *Die 3.º gis* est sive confirmatio de statu solis
quoniam. Dein punctu in de nulli gis sub-
iecti. q. n. q. sive sive subiectibilis est subiectibilis. q. 1.º gis-
tum est gis ad linea sufficiem, et argut et induci-
bile continuum ad punctu, atq. ad sufficiem sumptus
quod indubiles. q. 2.º dato qd gis in statu soli indicati-
bilib. potest qd gis tunc dñe sive latente et punc-
tu sive dñe. und sal in dea sua tam gis, qm
punctu infra est gis.

Subsect. 3.º

¶ Qad spes collectari posuit sed dubius gene-
ribus sub altercacione?

46. Quod resolutio negativa, qm placeat respondere
q. 1.º spes non posse esse una et sive duplum
estiam ad dñe, atq. si una spes collectari subiectum
gribus non subiectum, est una, ut sufficiat, et deinde
plum estiam. q. 2.º ex uno gis ad una dñe
spes sit una spes ad dñe, q. si dante deo

genera in una m̄ dria, inducent duas p̄ḡtibas in ea:
 p̄ḡtis q̄ ad sp̄cias adagia sumpta n̄ p̄ḡtis itineris subdabo
 p̄ḡtibus in Subtilitatis p̄ḡtis. Et sp̄cias q̄ vnu
 tñ sp̄cium p̄ḡtum n̄ p̄ḡt includere duplem m̄m̄ḡy.
 canis q̄ vnu tñ sp̄cium Mēdiūm, q̄ h̄is ē vna om̄p̄f
 n̄ p̄ḡt omnere duplex q̄y o. d̄isjūm, q̄d Libet n̄ q̄y i.
 d̄isjūm. T̄at le in sp̄cibus, sc̄ sp̄citas Mēdiūm ad instar
 m̄d p̄ḡtis, in sp̄citis p̄ḡtis.

47. Objetum legi in dñe. Christus Dñe
 m̄n̄t sub duplii p̄ḡtis n̄m̄ sub m̄o dñm̄
 et dñm̄, q̄d sub duplii p̄ḡtis. Dein si Mēdia est
 Et angelus a sonore r̄na dñm̄ tñneret, sed sp̄c
 Angli dñm̄, q̄d tñneret sub duplii p̄ḡtis q̄d dñm̄, n̄m̄
 Exponet sp̄cias. Et neg. Christum dñm̄ tñneret
 sub duplii p̄ḡtis, q̄d Et inde veria dñm̄ n̄a dñm̄
 dñm̄, tñ n̄a dñm̄ ut p̄se singulissima in celo
 dñm̄ e. sp̄cias p̄databus p̄ḡtis sub se. Seat p̄ta infiora
 et Dein in celo p̄tām dñm̄ p̄z subira vñm̄ alienum
 Et si ut dñm̄ in fr̄a; vñd Christus Dñe, locutus
 est tñneret brevuna sp̄cias et sub p̄ḡtibus, q̄ subdistr
 natione p̄ḡtis. Vñm̄ si q̄d si vñm̄ in subiecta tñm̄ n̄am̄
 dñm̄, q̄m̄ et dñm̄, id is o, q̄d Christus Dñe dñm̄ p̄ḡtis
 duplex in dñm̄, s̄as in dñm̄, und tñm̄ vñm̄ lñm̄
 p̄ḡt subiecti dñm̄ tñm̄ alia non.

48. Simili dñm̄ ad capitulo de Angelis Aliis
 ele adsumere n̄am dñm̄, q̄d tñne sem
 gregari et duplex in dñm̄ ad minimū in additione
 etiam s̄et in dñm̄ ex n̄a dñm̄ et subiecta

Subsistia Anglia alio ex nā Angliae dñi ydibz. Dñs m̄deque-
ratiq; id modūm simpt. Ollorat. sub dupl. sp̄c. Lḡne
I. Diso. Capit. q̄mā d̄ p̄t. Lḡne d̄p̄lx modūm
m̄a sc̄lt modūm q̄id ed p̄t modūm p̄t, n̄o m̄de-
q̄t. Pr̄m Ollorat. sub dupl. sp̄c. q̄ sc̄lt m̄d̄ta
m̄a ē Lḡne, n̄o solā fr̄a: ita s̄t q̄ d̄ p̄t euens
rec̄ḡtā nā d̄ v̄nā Subsistia Angli, cēd. et Angli,
inḡ, n̄c m̄a et Angli. 3 cād. Subsistia est. Lḡne,
m̄d. d̄ dñm modūm sc̄lt inadāq̄e Ollorat.
sc̄lt dñm sp̄c. ed ḡz. I. Diso.

4. D. Obyc. I. bō d̄ fact. p̄m. sub uiuente d̄ cump-
tū, et c̄n n̄v̄m d̄ sub h̄riat. abri, n̄a obf̄j̄
ē uiuente d̄n ē corruptili: ḡ. d̄ loc̄m p̄ni sub uiuente p̄t
ad corporū c̄sp̄ciale s̄d sub uiuente corporū, q̄d sub
abriat. corrupthili.

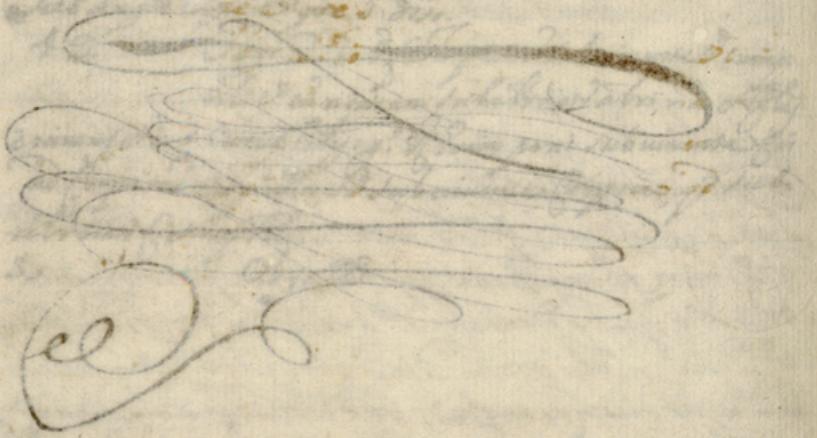
5. D. Obyc. S:

334

Si quid forte contra fidem sic dictum,
Indictum dicimus, et voluntus.

235-

De illi, et eius triplo quoque

I. Hanc conuersationem posse dicere facit dicitur prius violare,
qm illos non dicimus illius appendicem, & multa contra alios
Fuit pessimis, sed q' tenet unq' hic ea transitor, et absolu-
ta conuersatio ipsorum dispergitur. L'ent d' illi, et ille o' i' loi 2°
apparetur. Tertia f' g'lio q' d' n'g' deliquit.

Disputatio 1^a

D' illi, et intellectu i' loi Seco i^a

De illi, et illius obso

I. Non agimus d' illi agè. sed sat d' patiente scilicet ag-
escere cuius d' fecerit trahit P. Cuius l's. trahit s. Ca-
nina n. 1° iduna num: eiusq' cognoscitur qualis, quae defici-
ut ut non mons it P. D' p'cedit t' illius hunc, qm ab ip-
sue p'noce. Dirum, p'c' p'c' cepti i' aii 1, r' am 1, p'chilem 1°
qm' t' Arg. All d' rea Dei illius Dirus p'ctus, i'clusus et i'clusus
autem

Subsecō 1^a

D' illi, et ilig' a' p'c' p'c' siguan- tiv' ab' p'g'ia.

N. i. Non e' curi' impl'cata' co' m' s' n' m'

q' assedit in i' aia, illius p'us invadere ~~ad~~ ^{ad} a'liu' m'.
is alio p'basu' i' x' d'c'le 2' t'ru' H', et i' C'chico ep' 6'
ib' C'HEM ALM' i' corpe illius,
siz i' aia e' men' - et aliud i' allio - , i' q' t'rimonio
ap'se alligati, q'od n'c' n'c' s'c'ri' corpe, ita i' seclusu'
e' acer' aia q'd saty i' n'c' p'rla - alio intio, id aia
e' subia: q' si i' m'ne ~~at~~ illius illius e' acer' i' ip'si' m'ne
l'as' d'c'lo n'c' i' n'c' aia, illius q' d'c'li'nt loctiq'us
poij ip'si' aia; si en' illius e' acer' n'c' aia, et tale cr'z
n'c' aia.

N° 2° P'k. 2°, q' aia i' st' pri-
um v'le d'bet d' trin' at h'c' et illud
obsum ab ip'si' poij, non c' m'les q'p'loq' n' d'c'ra'li-
bre: ego d'c'ra'li' ab aliq' d'c'ra'li', et n' q'part' illud
m'ni poij q' p'c'e d'g'ra'li' ab aia. q'q' illius
d'c'ra'li' ab sp'c' d'c'ra'li' d'g'ra'li' obsum, q'm al ille: q'
p'c'e d'g'ra'li' q' aia d'c'ra'li' q'poij d'c'ra'li' al. hanc p'c'e
q'p'coem, q'm al ille.

Confucius 2°, q' aia h'c' q'p'coem
corpi et sp'cale: q' libes et aia q'p'coem corpi, et sp'cale
et d'c'ra'li' corpi n'c' c'li'ut: q' et sp'cale:

N° 3° P'k. 3° A' sili 1°, q' i' esse sup'nat' poij
sup'nat' q'li' i' h'c' d'g'ra'li' r'ale' n'c' sup'nat', q'li' e' q'li',
u'c'c' coj' S'f. 1' n'c': q' e' i'ord' r'ale' poij r'ale', q'li' i' illius,
et u'c'c' d'g'ra'li' r'ale' i'na p'p'cio, q'li' e' aia. 2°, q' d'c'ra'
to aia, et m'ista n'c' aia q'p'coem q'm p'poij r'ale' h'c'.

*obligentur ad quendam: ut ignis operis pro calorem, et pro frigi-
tatem, et humiditatem, ut dicunt apothecarii.*

*C. 4. Neque audiendus est L. Celsus, quoniam
eritis esternere, et myxa non nisi in operibus vobis, sed
autem operis pro suorum, et ita istud habet proas licet, quod enim
habet autem.*

*Non igitur, eaudiendus, quod operatio vobis sit
potest procedere a priori vobis conquisito, sed in officio parvum li-
tium autem.*

*C. 5. Neq. item audiendus est Arrius,
quoniam dicit illas proas operis quod licet sibi sit: nam calor operis alienus
calorem, et frigus alienum frigus: illum non in operari alienum illum
sit istud enim, et usque in operari alienum usque, sed velut in un-
te dulcis has licet gatrices in ipso ergo aperte, ut inveniatur
autem.*

*Non igitur, eaudiendus Arrius L. Celsus, quoniam
in portis primum stabile, ut operis distans, et tunc fit audiens, quod operis
primum ab operis, et non ut ingens. L. quia vero patitur
accidit primum: adspicere, ab aliis licet spissum vel spissum primum
i aliquate istud operis distans ab illis: ut primum huius, et spissum
memoriam, et rarus huius et primum primum sit.*

*C. 6. Pr. 4. quod si potest in operis gatricis ab autem mu-
ta aliquid sit non, ob quod tunc soluta non sit operis*

